

Po pošti prejemati:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „
V upravnishvu prejemati:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ 5 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „
Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate
sprejema upravništvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I, 17.

Izhaja vsak dan, izveniši
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 26.

V Ljubljani, v četrtek 1. februvarja 1900.

Letnik XXVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. februvarijem se pričinja nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v upravništvu:

Vse leto 20 kron. Četrt leta . 5 kron.
Pol leta 10 „ Jeden mesec 1 K 70 h
Za pošiljanje na dom je plačati 20 h na mesec.

Po pošti pošiljan velja:

Vse leto 26 kron. Četrt leta . 6 K 50 h
Pol leta 13 „ Jeden mesec 2 K 20 h

Plačuje se naprej.

Na naročila brez priložene naročnine se ne ozira.

Upravništvo „Slovenca“.

Premogarski štrajk.

Z železno pestjo trka socijalno vprašanje zopet na vrata države. Premogarski štrajk v čeških in moravsko-slezijskih premogokopih preti z veliko katastrofo za državo. Ako pomislimo, da je Avstrija glede premogove produkcije mej evropskimi državami na četrtem mestu, da Avstrija proizvaja na leto nad tristo milijonov meterskih stotov premoga, potem moremo presoditi škodo v gospodarskem oziru, ki jo provzroča premogarski štrajk. Že sedaj se na teden proizvaja manj pet in pol milijona stotov. Ako pa nastane splošen štrajk, naraste škoda na ogromne svote.

Dva momenta sta v tem socijalnem vprašanju, ki vzbujata javno pozornost: pomanjkanje premoga in pa štrajk. Pomanjkanje premoga se že občutno kaže v svojih posledicah. Kakor poročajo češki listi, je moralo vsled pomanjkanja premoga že mnogo tovarnen ustaviti delo. Mnoge tovarne delajo le še z največjo silo. Železnice so jako znižale tovarni promet; praška električna železnica vzdržuje promet le še na

treh črtah; šole in muzeji so zaprti, električna razsvetljava je ustavljena in plinova razsvetljava jako omejena. Isto tako za domačo porabo zmanjkuje kuriva. Nasprotno pa raste število štrajkujočih delavcev. Štrajk danes ni več le prepir mej delavci in delodajalci, ampak v svojih posledicah zadeva že splošne koristi. Zato je skrajni čas, da merodajni faktorji store potrebne korake.

V tem oziru so na Češkem že mnogo razpravljali o vprašanju, kako bi se odpravilo pomanjkanje premoga. Čuli so se glasovi, naj bi se začasno meja zaprla izvozu premoga v vnanje dežele, ob enem pa olajšal uvoz premoga na Češko, Moravsko in v Slezijsko. V smislu veljavnih zakonov bi bilo to mogoče, kajti Ogri bi se ne ustavljali taki ministerski naredbi v smislu člena VI. carinskega zakona. Toda pomislek je ta, da bi Nemčija takoj odgovorila z nasprotnimi naredbami. Drugi pomislek je tudi ta, da bi mnoga domača podjetja ne mogla izvršiti svojih pogodb z vnanjimi edjemalci.

Kar pa se tiče vzrokov štrajka, moramo konstatovati, da prebivalstvo v pretežni večini simpatizuje z delavci proti delodajalcem. Celo Koerberjeva vlada je doslej pokazala, da ne vidi v štrajku vstaje, ampak skuša podpirati delavce, ki so z velikimi žrtvami pričeli obupen boj za zboljšanje svojega gmotnega stanja. Sicer so bili iz početka le krajevi povodi in vzroki premogarskemu štrajku, ki pa so se v kratkem času strnili v velik plaz, ki ga je težko ustaviti. Delavci so se organizovali in zahtevajo v obče osemurno delo, zboljšanje plač za 20% in pa minimalni zaslužek. Osemurno delo je že stara zahteva rudarskih delavcev. Vsak človekoljub mora priznati, da je ta zahteva opravičena, kajti delo rudarja ali premogarja pod zemljo je težko in nevarno. Statistika o nesrečah v rudokopih govori odločno za to zahtevo. Vlada je v tem oziru pokazala dobro voljo, toda delodajalci odločno odbijajo to zahtevo. Celo soc. dem. priznavajo, da je le neizprosna trmoglavost lastnikov premogokopov ona skala, ob kateri se razbijajo zahteve delavcev in pa dobra volja vlade.

Vlada je najprvo poskusila pomiriti

štrajk po spravnih uradih. Toda ti spravniki ali pomirjevalni uradi so se pokazali nerabne, nepraktične, ker nimajo sredstev, da bi uveljavili svoje razsodbe. In ravno v tem oziru se je pokazala v zakonodajstvu velika praznота ali vrzel. Ti spravniki uradi morejo le tedaj poslovati, ako delodajalci sploh hočejo obravnavati z delavci. Ako pa delodajalci nočejo dovoliti nobene koncesije, potem imajo spravniki uradi le akademično vrednost. Na Angleškem in Francoskem bi bila taka komedija, kakeršno uganjajo sedaj delodajalci v Kladnem, naravnost nemogoča.

In vendar je vlade dolžnost, da prej ko mogoče konča premogarski štrajk. Sklicala je v zadregi enketo iz zastopnikov pravosodnega, poljedelskega, trgovinskega in železniškega ministerstva. Toda ta premogova komisija je samo informacijski organ, da vsprejema razna poročila o štrajkih, in zopet dokazuje, kako okoren je birokracijski aparat. Sicer je hvalevredno, da sta se pravosodni minister baron Spens in sekc. načelnik baron Blumfeld potrudila med štrajkovce, toda ves trud za spravo je brezvzpešen.

Naravno je toraj, da silijo na dan razni nasveti. Celo soc. dem., ki so še pred nedavnim časom pobijali § 14., svetujejo sedaj vladi, da s pomočjo tega zasilnega paragrafa uvede osemurno delo v rudokopih kot zakonito določbo.

Praška „Politik“ in drugi listi pa svetujejo: Vlada naj skliče v Prago komisijo iz zastopnikov ces. namestništva, rudarskega urada in trgovske zbornice. Ta komisija naj zbere zahteve delavcev in delodajalcev, te zahteve naj nepristransko presodi in konečno razsodi. Ako bi delodajalci vsprejeli zahteve komisije in bi se delavci le še upirali, potem naj vlada z vso odločnostjo zatre štrajk. Nasprotno pa, ako bi delodajalci odbili zahteve, naj vlada sekvestruje rudnike, oziroma premogokope, naj jih sama na račun lastnikov upravlja in izvrši opravičene zahteve delavcev. Eksekutive pa naj vlada tej komisiji izroči s § 14.

Načrtov in nasvetov je torej dovolj, treba je, da jih vlada izvrši. Sedanji štrajk pa je, o tem nas prepričuje dejstvo, le stadij splošnega razvoja liberalnih gospodarskih

načel, ki vodijo vedno do one mrtve točke, kjer se je treba odločiti: aut — aut. Liberalizem je uničil staro politično in gospodarsko organizacijo. Ker pa je človek družabne narave, teži vedno za novimi organizacijami. In te so večkrat le bojne organizacije. Zato pa je naloga sedanjega časa, da te bojne organizacije ublaži in preustroji v organizacije mirnega razvoja in časa pripravega napredka. Toda mnogo jih je, ki so zastali v svojih idejah in ne razumejo potreb in zahtev sedanjega časa.

Iz hrvatskega sabora.

Iz Zagreba, 28. januarja.

Razprava o proračunu se je nadaljevala tudi še celi prošli teden. Od opozicije se vzdiguje govornik za govornikom, dočim je vladina stranka dozaj poslala samo štiri svoje govornike v boj, pa bi bila še boljje ravnala, da se s takimi parlamentarci ne bi bila pokazala na dan. Po ojem govorniku poslanca dr. Žerjavića, kateremu je predsednik prestrigel besedo, je mislil obraniti današnji sistem vladinovec Barlović, ki je bil pa tako nespreten v svojem dokazovanju, da je priznal nazadovanje Slavonije v gmotnem pogledu. Njegov govor je dal povoda, da je spregovoril poslanec dr. Bresztyenszky ter dokazal, da ni res, da se ne bi smela današnja nagodba spremeniti, kakor to večina sabsorska neprenehoma trdi. Iz zgodovine je dokazal ves razvitek današnjega sistema, ki gre za tem, da iztisne Hrvatsko popolnoma iz javnosti. Dokazuje natančno, da je bila zveza med Ogersko in Hrvatsko pred letom 1791 personalna, in še le od tega časa realna, na kar so Hrvati sami dovolili, ker so se hoteli v zvezi z Mažari osloboditi centralizacije in germanizacije vlade Josipa II. Hrvati so pa izrecno le pod tem pogojem sklenili to zvezo, da se more zopet razdružiti, čim se Hrvatska ojači in dobi zopet vse one dežele, katere so jej bile tečajem stoletij odtrgane. Dokazal je, da postave iz leta 1848 in 1849 ne vežejo in ne smejo vezati Hrvatske, kakor to ban hoče, in da ni bilo postavno, da je Hrvatska slavila ogerski milenij, ker je Hrvatska starejša država od Ogorske. Iz vseh spisov je razvidno, da je

LISTEK

Šest dni v Italiji.

Spisal Martinkov.

(Dalje.)

Drugi dan, v saboto, zadnji, oziroma predzadnji dan mojega bivanja na Italijanskem, sem sklenil stikati po Benetkah brez cicerona. No, saj nisem bil že več tujec v tem mestu, ampak kolikor toliko domač. Ob času in povodom prihoda italijanskega prestolonaslednika bila je odprta mednarodna razstava slik v nalašč za to prirejenem splotju na prostoru ob javnih vrtovih, kamor sem se namenil. Bil je to prav prijazen dopoldanski sprehod ob bregu del Schiavoni, po Garibaldijevi ulici proti lepo zasajenim »giardini publici«. Mnogo sem si domišljeval po potu o tej razstavi, ker sem čul in bral, da so ondaj posebno zastopani novostrojari, secesionisti, dekadentje, simbolisti itd. Koga bi tudi ne veselil vsak napredek v umetnji, zlasti če ima za njo kaj srca in mrvico razuma. Po pravici povem, da nisem pritrjeval onim našim nazadnja-

kom, ki so pri vsaki priložnosti bili po teh modernih naprednikih v umetnosti in po njihovih umotvorih. Če vse napreduje, zakaj naj ostaja lepa umetnost na vedno isti stopinji. Toda do sedaj nisem imel prilike gledati in proučevati proizvode teh naprednikov. Sem pa tje mi je prišel pred oči kak novodobni ornament, kateri mi je, odkrito povem, prav ugajal vsled njegove originalnosti, in po tem sem si v svoji glavi tudi ustvaril neke svoje nazore o secesionizmu, dekadenci. Nekoč sem svojemu prijatelju, ki je pa že več razstav dekadentov in simbolistov videl, razodel svoje nazore o tem, pa se mi je pomilovalno nasmejal rekoč: Optimist, fantast; ko bi bilo tako, kakor ti misliš, a stvar je vsa drugačna, se boš že prepričal. V take misli zatopljen in v najboljši nadi kupim vstopnico in prestopim prag hrama novodobnih Apelov. Tu gledam lepe akvarelne pokrajinske slike, predstavljajoče obmorske kraje in mesta. Prav lepa dela so to. Pri nekaterih se je kazal velik trud, pri drugih velik talent, le škoda, da so akvareli, ki nimajo trpežnosti, kakoršna pristoja takim umotvorom. No, tukaj nisem opazil še nič posebnega, vse je delano po starem

kopitu in tehniki. Od tod pridem v večjo dvorano. Razobešene so po stenah, deloma tudi naslonjene po elegantnih mizicah večje in manjše slike. Zastopan je génre, portret, historičsko slikanje. V sredi je postavljen za razliko kak kip iz marmorja, alabastra ali tudi brona in pa terracotta. Tudi v tem oddelku zastoj iščem dekadence, simbolike. Med vsemi slikami mi je še najbolj ugajal »pogreb nedolžnega otroka« in to po originalnosti in izborni tehniki. K celokupnemu utisu pripomogli so tudi lepi napisi na okviru z začetno vrstico psalmov, ki se molijo ob pogrebu nedorastlih mrličev. Tudi slika Siemirazki-jeva mi je ugajala, predstavljajoča mučenico v areni, če tudi ne po vsem, ker kaže v obrazu po areni stopajočega imperatorja neko zadoščenje ravno kar izvršene krvočnosti. Bilo je pa tudi to záme zadnje zadoščenje v tej razstavi, zakaj zdaj se prične moja prevara. Ko stopim preko zavese, ki je zakrivala na pol uhod v nadaljni razstavni oddelek, gledam čisto novo upravo in štafo ob slikah, katera naj naznani, da je tu prekinjena stara tradicija v slikarski umetnosti in da ima tu izključno gospodstvo secesionizem, dekadencia kot izraz živ-

ljenja in mišljenja modernega sveta. Tudi tu se vrsti slika za sliko v raznih velikostih ter v različni tehniki, le to imajo vse slike skupno, da na ogled postavljajo človeško meso v vsi njegovi nagoti in slabosti. Pa kaj menite, da zrete v tej nagoti vsaj naravno lepoto? Kaj se! To so vam kopije, včasih prav slabe, velikomestnih modelov, ki so tukaj na platno pustili za gotovo plačo na dan podobo svojega sestradanega telesa, sami se pa še vlačijo okoli, dokler jim ne bo smrt zavila vratu. Moj Bog, če je to umetnost, potem so umetniki vsi naši mesarji in konjederci! Da, ta dekadencia, ta secesionizem ina pečat sramote, lascivnosti, ki nalašč kaže nagoto tudi tam, kjer je ni prav nič treba. Prozoren je njegov namen, namreč sramotiti pravo lepoto in jo teptati v blato, a vsemu svetu kazati in na vidik postavljati to, kar se studu človeku. O, daleč si zašla umetnost, ako je to tvoje bistvo, tvoj namen. Res, treba bi bilo drugega Mojzesa, ki bi sožgal in raztrgal v prah in pepel tega modernega zlatega telefa ter še to vrgel v morje pozabljivosti. Kaj pa tehnika, je-li vsaj ta kaj vredna v teh slikah? Da, prav vredna teh slik! S staro tradicijo so se

Reka hrvatska, in to kar se zdaj godi na Reki, se more zvati le nasilje od ogerske vlade. Vse to dokazuje, da hoče Oggerska nagodbo tolmačiti le v svojo korist ter pravice hrvatske počasi popolnoma izbrisati; Oggerska sploh ne trpi, da bi jej bila Hrvatska ravnopravna. V gmotnem pogledu pa nazaduje Hrvatska pod sedanjim zistemom očevidno, kar ne dokazuje samo poročilo regnikolame deputacije, nego celo sami privrženci vlade s svojimi govori tukaj v saboru. A ravno tako se godi tudi s celokupnostjo kraljevine Hrvatske, o katerej noče današnji sistem nič slišati. Večina v saboru omenja vedno le naše dolžnosti naproti Oggerskej, nikdar pa ne naših pravic; zato tudi ni mogoče, da bi Hrvatska pod takim zistemom mogla napredovati. Opozicija je dolžna, da se bori z vso odločnostjo proti takej vladi, kakoršna je današnja!

Ta govor je silno deloval v saboru. Večina je bila vsa osumnjena, ko je spretni govornik navajal nepobitne dokaze iz zgodovine za svoje trditve. Potrebno je bilo govornika pobiti z mesta. Toda kdo bi mogel storiti kaj takega z uspehom? Ban se je odločil ter se trudil, da vsaj na videz pobije dokaze dr. Bresztyenszkega. Seveda ni uspel s svojimi dokazi, ker jih sploh ni mogoče najti proti jasnim zgodovinskim dogodkom. Trditi samo ono, kar kdo misli, da je moralo tako biti, to ni noben dokaz. Hvaliti Hrvate, da so sklenili z Ogri realno unijo leta 1791., a ne povedati, zakaj so jo sklenili in na kakšen način se je to zgodilo, s tem ni nič dokazanega. Sploh je bil bana govor manje miren nego zadnji prigodom debate o indemniteti. Vidi se, da je bil ban vznemirjen, ker je rabil v svojem govoru mnogo neparlamentarnih izrazov, kakoršnih sicer predsednik saborski drugemu govorniku ne bi dovolil. Uradni listi so seveda polni hvale o banovem govoru, češ da je sijajno branil svoj vladni zistem. To je resnično, da ga je branil, kajti ves govor je poln idej današnjega zistema, je li pa s tem dokazano, da ni resnica, kar je govoril dr. Bresztyenszky, to je drugo vprašanje. Da je dr. Bresztyenszky povedal pravo resnico vladinej stranki, vidi se že iz tega, da se dozdej ni oglasil nobeden drugi govornik rezen bana proti njegovim dokazom, saj vsakdo ve, da se njegove trditve ne dajo pobiti.

Jeli bilo umestno, da je baron Rukavina v svojem govoru dokazoval, zakaj je izstopil kot član stranke prava iz zedinjene opozicije, o tem nočemo razpravljati, morda bi bilo bolje, da je molčal, ker na ta način krši samo sloglo med opozicijskimi strankami. Da je pa obsodil današnji vladni zistem, v tem mu dajemo pravo. Ko se je prijavil za besedo profesor dr. Silović, je mislil mnogi, da se bode ozrl tudi na govor dr. Bresztyenszkega, ali tega ni storil, nego je hvalil nagodbo, od katere imamo mnogo dobrega. To bi bilo mogoče, ali ta nagodba se ne vrši tako, kakor bi se morala, kajti vse, kar je dobrega za Hrvatsko, vse to Mažari zavržejo in hrvatski sabor na vse to molči. Kaj pomaga najbolja ustava ali najbolja postava, če se ne drži. In tako je zdaj

spri, a mesto nje niso postavili nič drugega, zato tavajo brez pravega smotra po raznih barvenih efekti, kateri se jim pa sproti umičejo. Zato se kaže tudi v tehniki onemoglost. Če je bila umetnost v vseh časih izraz mišljenja in življenja vsakokratne tadanje dobe, potem takem sta tudi dekadencia in secesijonizem izraz današnjega materijalističkega, brezbožnega, včasih internalnega naziranja. In kakšen je končni utis take dekadence in secesijonistiške razstave? Prav tak, kakoršnega dobimo v kakšnem naravno-zgodovinskem muzeju ali razstavi, kjer človek takoj, ko je ustopil, išče vrat, da pride zopet na prosto. Prav tako se je zgodilo tudi meni. Hitrimi koraki sem zapuščal kraj, kjer se šopiri umazanost, kjer se nebeška umetnost pobija na tako podel način. Ni čuda, da sem se vrnil nazaj v hotel slabe volje in ogorčen, pa tudi prevaran v svoji nadi, da mi še kosilo ni disalo. Zdelo se mi je tudi nekam dolgočasno pri mizi, ker so odšli po svetu moji prejšnji znanci. Ostal je le še moj znanec, slovenski natak, s katerim sva zinila kakšno v domači besedi.

na Hrvatskem. Govornik tega ni naravnost povedal, pač pa je njegov sklep nekaj takega pomenil, ko je nagovarjal poslance, naj se stori tudi kaj koristnega za narod, naj se poskrbi za sirote, pa navaja, koliko se v tem pogledu stori na Oggerskem. Prav ima govornik, ko pravi, da hrvatski narod gonobi postava, po katerej je dovoljena delitev zadruge, a še huje druga postava, po katerej je dolžnik predan oderuhom na milost in nemilost. Govornik zahteva, da se izda postava proti oderuštvo.

Proti nagodbi je govoril prav zmerno župnik Zorić ki je že star parlamentarec, ter mu je znana borba od bana Raucha dalje. Razjasnil je politiko Mažuraničevo, ki je bila v vsakem pogledu narodna, a je ravno za to padel, ker ni bil Mažarom po volji. Nagodbo so Mažari sklenili le zato, da so dobili Hrvate v svojo oblast. Brani prav odločno napadanje na duhovščino od vladne stranke, češ da duhovščina nima nič opraviti s politikom. Duhovščina pa je zvana in dolžna, da brani narod in njegove pravice. Kar je govoril poslanec Sekulić od vladne stranke, pa ni imelo prave zveze, a še manje prave istinitne podlage. Če se dr. A. Starčević in pa današnji ban hrvatski slavita kot hrvatska domoljuba v istej meri, potem moremo lahko razsoditi, v kakošnem duhu je bil ves ta govor sestavljen. Opozicijski govornik Kutuzović se je bavil z razlaganjem žalostnih gmotnih odnošajev na Hrvatskem in pa s slabo upravo, ki je večidel kriva, da propada še ono, kar bi moglo dobrega biti. Ko je iza njega vladni poslanec Benak izgovoril svoj pohvalni govor deželni vladi, povedal je opozicijski Modrušan odločno in jasno, da Hrvatska od časa sklenjene nagodbe gmotno propada in da gledajo Mažari, kako bi mogli čim preje pomažariti vso Hrvatsko. Da je temu tako, navaja železnice in domobranstvo, kjer ne more postati nobeden višji uradnikom oziroma častnikom, ako ne zna mažarski. Hrvatski narod propada očevidno, ker se zanj nič ne stori v gmotnem pogledu, zato je v novjšem času nastala cela selitev hrvatskega naroda v tuje kraje, posebno v Ameriko. To so za Hrvate slabi izgledi, ker se mesto hrvatskih izseljencev doseljujejo tuje v velike množini. Govornik je prav odločno povedal vladnej stranki pravo resnico, da se vedno hvali z nagodbo, a da nikdar ne gleda, da bi se ta nagodba tudi v resnici vršila.

V soboto je govoril za proračun vladni privrženec poslanec Schwarz. Hvalil je seveda zopet vladno in zistem, ki stori za narod vse, kar le more. Zavzet je tudi za učenje mažarskega jezika, kajti če bodo Hrvati znali mažarski, potem ne bodo Mažari pošiljali semkaj mažarskih činovnikov. Tega pa ne pove ta poslanec, če se bo potem rabil še mažarski jezik ali ne. Zagovarja seveda tudi Žide ter zahteva od vlade, da se izda postava za njihove občine. Židje bodo že poskrbeli, da bo ta postava le njim na korist. Nekaj pa ta govornik vendar ni mogel utajiti: namreč velikega utisa, ki ga je prouzročil govor dr. Bresztyenszkega na ves sabor. Priznal je, da je s tem govorom razprava dosegla svoj vrhunec in da je govor učen, ali da ga je govoril dr. Bresztyenszky le v obrambo za opozicijo. Mi pa pravimo, da ga je govoril tudi za pravično stvar: za korist hrvatskega naroda. Iz vsega pa se vidi, kako resnica peče, če se pove na pravem kraju in v pravi obliki, kajti vsa hvala napisana v uradnih listih o banovem govoru ni mogla na saborsko večino toliko uplivati, da ne bi priznavala važnosti omenjenemu govoru dr. Bresztyenszkega.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. februarja.

Stališče in delokrog ministra Režeka. Izredno mnogo se je po raznih listih že pisalo o novem ministru za Češko, o njega delokrogu ter stališču napram češkemu narodu. Sedaj se je oglašila tudi praška »Politika«, ki pravi o tem možu mej drugim tole: Dr. Režek se je odločil za to mesto še le, ko se je pokazalo, da ne more v ministerstvo noben parlamentarec. Mož ne pripada nobeni politični stranki ter bo imel pri svojem delovanju pred očmi le interese celokupnega češkega naroda. Na vlado bo imel minister Režek isto toliko vpliva kakor

drugi kabinetni člani, in ker je soodgovoren za vso vladno akcijo, tudi ne bo ničesar dovolil, kar bi škodilo češkim interesom. Vselej mu vendar ne bo lahka ta naloga. Najvažnejša pa je naloga njegova radi tega, ker mora delovati na to, da postane mesto češkega ministra trajno ter da v bodoče ne bo samo slučaj delil Cehom potrebne portfelje.

Spravna konferenca prične svoje delo prihodnji ponedeljek, 5. februarja v prostorih ministerskega predsedstva. Delegati se snidejo ob 12. uri, ministerski predsednik Koerber jih pozdravi s posebnim nagovorom. Češko bo zastopalo 22, Moravsko pa 12 članov. Nemške stranke v opoziciji bo zastopalo, ako se izpolni želja ministerskega predsednika, 10 ali 11 članov, ostali bodo desniški zastopniki, kajpada skoro izključno češki in moravski Čehi.

Schönererjanci in pravna konferenca. Načelnik levičarskega izvršilnega odbora, poslanec Funke, je poslal Schönererjanskemu klubu poziv, naj imenuje svojega delegata za pravno konferenco, ker želi izvršilni odbor, da so zastopane pri ti konferenci vse nemške stranke. Toda Wolf je na to prijazno vabilo odgovoril z naslednjim pismom: Na vaše pismo odgovarjam, da so, dokler ni nemščina priznana za državni jezik, konference brezpomembne in za Nemce le škodljive in se jih toraj ne udeležim niti jaz, niti ne morem misliti, da bi se kdo drugi mojih tovarišev odzval takemu vabilu. — Spravna konferenca toraj ne more računati na sodelovanje poslanca Wolfa in tudi drugi radikalni elementi morajo ostati doma.

Kdo bo praški župan? V soboto popoldne, kot smo omenili, se toraj zopet vrši volitev župana za stolno mesto Češke. Trikrat so se že sošli praški mestni očetje k sejam, na katerih dnevnem redu je bila volitev župana, in petkrat ali šestkrat so morali ti možje oddati svoje glasove, a vselej je bila volitev brezuspešna. Manjkal je navadno le jeden glas, ker staročeh Srb je dobil vselej po 43 glasov. A bil je vselej toli možat, da ni hotel voliti samega sebe. Kajpada ga tudi ni volil njegov tekmeč dr. Podlipny. V soboto se toraj zopet snidejo praški mestni odborniki, a to pot jim je delo olajšal staročehski kandidat dr. Srb. Udal se je mladočehski — ulici, ki je vsako dosedanjo volitev spremljala z burnim zabavljanjem proti Staročehom, ter odložil čast prvega podžupana in odložil tudi mandat v mestnem svetu, obdržal si je samo še odborništvo. Ta korak, kakoršni so zelo redko sejani v zgodovini političnega življenja, je storil dr. Srb radi tega, da omogoči rešitev praške županske krize in izvolitev dr. Podlipnega županom. Kaj je prav za prav dovedlo Staročeha do tega koraka, javnost ne more umeti, kajti navadno odjenja manjšina. Ali je bil ta korak umesten ali ne, to vedo pač le Staročehi.

Razprava v angleškem parlamentu je bila takoj prvi dan, predvečernjim, zelo burna in Chamberlainova vlada je čula lepo vrsto pikrih, a povsem opravičenih očitk. Vladni mameluki so seveda nastopali, kakor bi bile razmere na bojišču kar najugodnejše, ter zahtevali le, da se mora vojska nadaljevati, dokler ni do cela rešena čast angleškega orožja. Drugače pa je vladi bral levite Campbell Bannerman, katerega je opozicija navdušeno pozdravila. Tudi ta mož je spočetka mirno govoril o prestolnem govoru, tem krepkeje je pa potem udrihal po vladi. Govoreč o povodu za vojsko, katerega je snela vlada kar s police, je izjavil govornik, da Chamberlain in njegovi ne poznajo enakopravnosti. akoravno pri vsaki priliki naglašajo: jednaka prava za belokožnike. Vlada se premalo ozira na Holandce in celo z ministri v kapski koloniji, ki so istotako svetovalci krone, kakor Chamberlain, se pod njegovim regimom postopa zelo mrzlo. Kaj neki se godi še le z ostalim prebivalstvom! Vojska je bila neizogibna, pravijo sedaj vladni možje. Do te misli so pa menda prišli še le post factum. V resnici ni prav ničesar, kar bi opravičevalo vojsko. Potem pa vladne priprave na to vojsko. Ali ste morda mislili, da se bodo Buri udali takoj v prvem strahu. Tako smešnega domnevanja o nasprotniku, tako popolne zmote ne pozna svetovna zgodovina. Vlada ni bila prav nič poučena o

danes ne ve razmerja mej angleško in bursko armado. Govornik bo z radostjo pozdravil predlog Fitzmauriceja, naj se izrazi vladi obžalovanje radi vojskovanja in priprav za sedanjo vojsko, ob enem pa zahteva, da predloži vlada vse Bullerjeve brzojavke, v katerih poroča o položaju v Južni Afriki. Tako je počastil vladno vodja opozicije v prvi razpravi.

Salisbury zopet odstopa. Angleški ministerski predsednik lord Salisbury misli zopet resno na odstop. Odkar je izgubil soprogo, je vedno nekaj bolehen, a največjo nervoznost mu povzročajo sedanji dogodki na bojišču. Mož se hoče rešiti na vsak način velikanske odgovornosti in je v to svrhu že vložil prošnjo za demisijo, katere pa kraljica dosedaj še ni vsprejela, marveč ga prosi, naj vztraja na dosedanem mestu, a obljubil ni prav nič, kako dolgo. V bodoče ostati hoče le še samo ministerski predsednik, ako ga parlament odveže (!) odgovornosti za dosedanje dogodke. Pri tem možu se britko maščuje omahljivost napram Chamberlainu.

Knjige in časopisi.

»Slovenskega Učitelja« 3. številka je danes izšla z naslednjo vsebino: Govorimo jasno! — Slovenski učitelj. (Pisma prijatelju. II) — Učiteljica in javnost. I. Žensko vprašanje. — Pridevnik. Metodiška obravnava. — Dopisi. — Slovestvo. — Šolske vesti. — Drobtine. — Prva številka tega lista, ki stane 5 kron na leto, je poš a.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

Ljubljana, 31. jan.

(Konec.)

Dr. Tavčar je nato prišel braniti dež. odbor. Dejal je: »Glejte, glasilu tržaškega klerikalstva me že napada s svojim kopitom radi stališča v dež. odboru!« Stal je dr. Tavčar na stališču, da so se tudi Nemci, ne samo dež. odbor, pritožili proti odloku dež. odbora, toraj se ne more predbacivati, da je samo dež. odbor kriv.

Zdihoval je, da bo on sedaj »Prügelknabe« (Slaba vest!) Dež. predsednik si ni hotel radi napisov opeči rok, pa je naložil to delo dež. odboru, ki pa ni hotel po kostanj v žerjavico. Pritožil se je samo radi kompetence. Naj se le izreče o stvari uprav. sodišče. To priliko je dal dež. odbor. Govornik je tudi hotel namigniti, da je imel sedaj dež. odbor zvezane roke radi prvega sklepa v zadevi uličnih napisov.

L. 1897. ste bili vsi za dvojezične napise. To se je sklenilo, da se napravi mir v tem vprašanju. Nemodro je pri sedanjih težavnih razmerah govoriti na ta način o dež. odboru, kakor je storil g. Plantan in metati proti njemu fraze! Zahteval je večjega spoštovanja do dež. odbora.

Poročevalec Plantan je takoj odgovoril dr. Tavčarju, naj si nikar ne domišluje, da smo v dobi tlake. Tlaka je nehala. Dolžnega spoštovanja ne odrekamo dež. odboru, ta pa nima nič ukazovati, ampak samo razveljavljati. — Govornik se čudi mnenju dr. Tavčarja, da je vse to gonja proti njegovi osebi. Poročevalec se ga ni dotaknil ni z jedno besedo. Faktum je, dejal je poročevalec, da je dež. odbor priskočil na pomoč nemškutarjem.

Pri glasovanju so bili poročevalčevi predlogi skoro soglasno sprejeti. Proti je glasoval seve dr. Tavčar.

A vodja narodne stranke si ni samo pri tej točki osvetlil Janusovega svojega obraza. Gosp. Plantan je nadalje poročal o prepovedi deželne vlade Kranjske, tičoč se izročitve sklepa obč. sveta z dne 19. septembra 1899, s katerim je izrazil ogorčenje nad celjskimi izgredi in odposlal brzojavko praškemu županu. Ta prepoved dež. vlade je tem čudnejša, ker se nemškim obč. zastopom niso prepovedali sklepi, s katerimi so odobraval obstrukcije protidržavni zastop. Poročevalec je predlagal, da se tudi proti tej prepovedi uloži rekurz. Za rekurz je zopet vzdignila večina roke, vzdignil je pa ni dr. Ivan Tavčar. Zrl je v papir pred seboj, v tla pa so tudi zrl napredni gospodje na galeriji ob tem sokolskem pogumu svojega vodje. Ta čin dr. Ivana Tavčarja, ki se zvesto zлага z njegovim nastopom ob mariborskem shodu nemškutar-

»Naši straži«, naj si pokrajinski Slovenci dobro zapomnijo. Pa tudi kolikor je poštene slovenske inteligence, naj krepko zakliče z »Edinostjo«: »To in taki so vzroki, da smo mi Slovenci pred vladno ponižni kužki. Zdej bi bil čas obrniti voz slovenske politike. Obrnimo ta voz!« Pred vsem naj si pa slovenska napredna inteligenca prečlove, da bi se ji kot voditelj usiljeval mož, katerega sta hipnotizovala baron Schwegelj in dr. Mravlagg!

V nadalnji seji je obč. svet sklenil, da je zahtevati od finančnega ministerstva povračilo stroškov 4668 gld., katere je občina izdala za pobiranje drž. davkov. Ako finančno ministerstvo tej zadevi ne ugodí, občina ustavi pobiranje teh davkov. — V komisijo za izvensodno poravnavo s plinovo tovarno sta bila izvoljena obč. svetnika Plantan in dr. Stare. — Posest. Sarcu na Karlovski cesti se je dalo kot odškodnino zaradi usada na njegovem svetu 10 kron. Zahteval je 69 gld. — Sklenilo se je dalje takoj razpisati dela za deklisko osemrazredno šolo pri sv. Jakobu in za jubilejsko ubožnico v Vodmavu. Zgradba šole bode stala 90.000 gld., zgradba ubožnice pa 106.000 gld. V ubožnici bode prostora za 100 revežev. — Mestni policijski straži in nje vodstvu se je izrekla zahvala za nje vzorno, požrtvovalno delovanje. — O načrtu električne železnice od Spitalskih ulic in po Starem trgu bode stavila občina svoje predloge pri političnem obhodu.

Koncem seje je bil na vrsti samostalni predlog obč. svetnika Pavlina, da se odkáže odseku vprašanje južnoželezničnega kolodvora v Ljubljani. G. Pavlin je predlagal resolucijo, ki poziva državo, naj pritisne na južno železnico, da si preskrbi zadostno vožnih sredstev, pomnoži osobe in preuredi kolodvore, da ne bo še več nesreč. V Ljubljani bodi za vse železnice skupen kolodvor na mestu, kjer stoji sedajni državni kolodvor. Omeniti je še, da je župan omenil, da je tobačna režija obljubila, da bode leta 1900 preiskala potrebo delavskih stanovanj in potem gradila delavske hiše in da bode državni Dunajski cesti drž. uprava preskrbela tlak do sv. Kristofa. Župan je dalje omenil, da je za nameravano novo župnišče pri sv. Jakobu mesto nakupilo že Trčkov in Klopčičevo hišo in da sta obljubila v ta namen kranjska hranilnica 24.000 kron in g. Albert Samassa 2000 kron.

Dopisi.

Iz Srednje vasi v Bohinju. Lansko leto meseca marca je kmetijsko društvo v Srednji vasi vložilo pri okrajnem glavarstvu v Radovljici kolekovano prošnjo za pravico vinotoča. Ker dalj časa ni bilo odgovora, je hotelo društvo z dopisom od 10. aprila 1899 rešitev pospešiti. Strmeli smo pa, ko smo prejeli odlok urada za odmero pristojbin v Ljubljani od 8. maja, šte. 2497, s katerim smo bili kaznovani z globo 3 gld., ker nismo kolekovali prošnje, vložene 10. aprila za pravico žganjetoča. Razjasnili smo precej uradu za odmero pristojbin, da nikdar nismo prosili za žganjetoč, da je odbor že začetkom sklenil, žganja nikakor ne točiti. Odgovora nismo prejeli.

Prve dni avgusta pride od davkarje opomin, naj kazen plačamo. Tudi davkarji smo povedali, da je vse od prvega do zadnjega izmišljeno. Dopis je bil seveda nekolokovan, ker o rečeh, ki so brez najmanjše podlage, nihče ne more zahtevati kolekovanja vlog; drugače se napravi lahko strankam z izmišljotinami na tisoče škode. Vendar je bil pisalec obsojen na globo 50 kr. Dne 15. novembra so nas prišli rubit. Mnogi so se veselili, da bodo svederice prodali. Za enkrat ni bilo tako hudo; društvo je plačalo 3 gld. 10 kr., pa so šli. Na to smo vložili na urad za odmero pristojbin prošnjo pri davkarji v Radovljici, da se nam rubežen povrne. Zaradi obeh dopisov, na davkarjo in urad za odmero pristojbin, smo bili kaznovani z globo 80 kr. za vsacega. Koncem leta je prešlo društvo opomin, plačati rubežne stroške 1 gld. 20 kr., če ne, bo zopet rubežen.

Še le 30. januarja 1900 smo dobili odlok urada za odmero pristojbin od 28. de-

nalog z dne 8. majnika 1899, zap. št. 18, vrnila pomota s tem, da se je pristojbina in povišek v skupnem znesku 3 gld. predpisal napačno od pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Radovljici dne 10. malega travna vložene prošnje za koncesijo žganjetoča, med tem, ko se je hotela predpisati ista pristojbina od prošnje, katero je kmetijsko društvo v Srednji vasi vložilo dne 10. aprila 1899 pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Radovljici za koncesijo gostilničarske obrti. Ker je ta prošnja za koncesijo gostilničarske obrti vložila se nekolokovana, odpade primanjkljaj koleka 1 gld. 50 kr. in povišek 1 gld. 50 kr., skupaj 3 gld. K temu pripomnimo, da smo poslali začetkom marca priporočeno kolekovano prošnjo s kolekom 1 gld. 50 kr. na okrajno glavarstvo v Radovljici. V rokah imamo odlok c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici od 21. aprila 1899, št. 6046, s katerim je bila prošnja za pravico vinotoča odbita, ker ni potreba ljudstva. Orožniki so že meseca marca poizvedovali o razmerah za naš vinotoč. Kako smo mogli vložiti prošnjo še le 10. aprila, ne moremo razumeti. Tudi nam ni znana postava, ki bi zahtevala iste pristojbine za vsak dopis, v katerem se prosi rešitve že vložene prošnje.

Seveda še ne mislimo vsega pri miru pustiti. O izidu Vam o priložnosti poročam.

Iz Zg. Tuhinja. »Narode«! V Lavrenčičevem slogu bi ti radi dali po zobeh. Žalosten si, da se je pri nas »oče več nedoraslih do smrti pobil«. — Sveta jeza te obhaja, češ da je tuhinjski konzul kriv njegove smrti, ker »se je v njem žganja nalil, da je, stopivši popolnoma pijan iz hiše, telebnil na tla in se ubil«. Z obema rokama se prijemlješ za glavo in nikakor ne moreš razumeti, kako more pristojna oblast kaj takega trpeti, zakaj ne kaznuje tuhinjskega konzula, ker »brez koncesije toči žganje«, ko pri tvojih pristaših hitro zapazi kak pregrešek ter ga neusmiljeno kaznuje.

In ko se tako za glavo držiš ter premišljaš, kaj se v Tuhinju godi, praviš, da so taki konzuli »hudičeva naredba«. Hvala Bogu, da so te ti »konzuli« vsaj toliko pripravili k veri, da vsaj veruješ, da je hudič in da so tudi na svetu hudičeve naredbe. Samo to je škoda, da za hudičeve naredbe nimaš onih, ki so resnično, in da ti častiš hudiče za angelce. Narode! povej, čegava naredba je list, ki laže, da v tuhinjskem konzulu točijo brez koncesije žganje, ko v Tuhinju ni nobenega »konzula« pač pa le kmetijsko društvo, in to ne toči nobenega žganja več, (l. 1898 ga je pač na debelo prodajalo, kar pa je opustilo), mu toraj tudi nobene koncesije treba ni. Celo vina ne toči na drobno, ampak samo na debelo. Čegava naredba je list, ki trdi, da je »oče več nedoraslih otrok bil popolnoma pijan, ko je padel in bil pri priči mrteve«, ko je ta oče od 1/6. do 10. ure spal, in pač ni mogel biti pijan, ko je padel po stopnicah in tudi ni bil precej mrtev, ampak je živel še pol ure in prejel sv. poslednje olje.

Kako se imenujejo tiste živali, ki mrtvih ne puste pri miru? »Narode«! veš, kaj delajo hijene? In kako ime zasluži tisti, ki ubogi vdovi in nedoraslim otrokom, kateri so že itak potrti vsled nesreče svojega očeta, — zasaja in še suče nož obrekovanja v srce vdove in sirot? Kako ime zasluži tisti, ki nima nikakega usmiljenja z nesrečo svojega bližnjega, ter ga potem še izpostavlja v zasmeh, »češ, kakšnega brunega očeta so imeli!«

»Narode«, odgovori! odgovori! — Ali pa se je bil morda tvoj dopisnik tako šnopsa nalil, da je potem izbruhal, kar si ti »Narode« z veseljem polizal in sprejel v svoje predale. Hu, ti imaš želodec! Da ne bodeš mislil »Narode«, da smo dolgo krpucali ta odgovor, ker si ti to zadevo mrcvaril že v svojej 19. števi, ti povemo, da v tuhinjski dolini nismo mogli dobiti tako »cartanega« lista, in smo morali še le v Ljubljano ponj pisati.

Kmetijsko društvo v Zg. Tuhinju registr. zadruga z omejeno zavezo.

Iz Cirknice. Na »Narodov« dopis iz Cirknice z dne 21. t. m. odgovarjam in pojasnujem sledeče: Zapomni naj si tisti domišljivi dopisnik, da odgovorni gospodar in

dopisnik, zakaj ni g. dekan precej po dokončani sv. maši treh gospa in dveh gospic iz nadžagrade ven spustil. O jej, pri kako malenkostni, prav za prav nič vredni stvari se jeze peni; tam pa, kjer bi res bilo treba, tam se pa ne jezi. Ali ne ve to revše, zakaj imajo nekateri izmej inteligence — rečem nekateri, ker so zopet drugi, ki se svetemu kraju primerno in dostojno obnašajo — vsako nedeljo in praznik pri prvi in veliki sveti maši paznika, katerega je bivši cirkniški sodnik nasvetoval, za seboj? Menda zaradi lepega vedenja vendar ne, ko ste mej drugim že na prižnici duhovnika z glasnim govorjenjem motili. — Kaj pa to? Kdo je pa pred nekaj leti mej prvo sv. mašo nad žagradom kadil? Corpus delicti je še sedaj varno spravljen in pride ob svojem času še na razstavo. Dalje klepetaj v dopisu, da je to, kar je g. dekan storil, nekaj prestopka zoper osebo prostost! O seveda, še vso prostost naj bi Vam g. dekan dovolil v cerkvi, potem napravite iz cerkve še gostilno, kakor ste letos ob novem letu o priliki tamburaške veselice napravili gostilno iz šole in katero sedaj ljudje iz nagajivosti imenujejo gostilno pri »Tamburici«. In radi tega prestopka pošiljate potem k g. dekanu v zaslisanje orožnika in obč. slugo in to še celo v urad. O Vi tako skrbni za osebno prostost, zakaj se pa ni takrat zaslislalo onega, ki je v cerkvi mej sv. mašo kadil, ko je vendar takratni postajevođa za to vedel. Pa saj menda postajevođa pravi, da je le zato prišel g. dekana zaslišati, ker je tako v »Narodu« bral in da on potem mora to storiti. Bravo! Lepa je ta. Torej od sedaj naprej je »Narode« avanziral in je postal »Polizeiblatt«. — Vsakdo v Cirknici pa pomiluje dopisnika, da se v »Narodu« zaletava v tako blagega in dobrega g. dekana, kateri ni še nikomur nič žalega storil. S tem dopisnik kaže svojo — omiko in resnicoljubje.

Eden tistih, ki tudi zahaja nad žagrad.

Romanje v Rim.

Čujejo se želje, da bi mnogi verniki ljubljanske škofije koj po veliki noči radi v Rim šli, da vstrežejo želji sv. Očeta, ter dobe odpustke in milosti sv. leta. Ako se oglasi precejšnje število, skušalo se bo pripraviti romanje konec aprila ali v prvi polovici maja. — Pot od Cormonsa skozi Loreto in Asisi v Rim pa nazaj stane za III. red 32 kron, stanovanje in hrana v Rimu po 5 kron na dan, fujaker za štiri osebe po 1 1/2 K za uro, zraven bi prišla še vožnja od doma do Cormonsa na goriški meji in hrana zunaj Rima. Moglo bi se toraj v III. razredu shajati s 140 do 160 K. V II. razredu stane ista vožnja po železnici 60 K, stanovanje 7 K. — Kdor hoče v Rim, naj se do 10., ali vsaj do 15. februarja oglasi pri svojem gospodu župniku, ti pa naj do 15., ali vsaj do 20. februarja število romarjev za III., II. ali I. razred točno sporoče uredništvu »Slovenca«. To je zadnji čas za prijavo, ker se mora potem vse potrebno za železnične vlake, za stanovanje in za sprejem pri sv. Očetu urediti. Ako se romarjev oglasi vsaj 400 in ti mnogi želeli, naj se desetkratno obiskovanje cerkva, torej tudi desetdnevno bivanje v Rimu skrči na pet dni, skušal bo p. t. škof to olajšavo od sv. Stolice izposlovati.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. februarja.

Predavanje v Katoliškem domu.

Pri sinočnjem predavanju: »O preosnovi julijanskega koledarja« je kanonik Kalan pojasnoval razliko mej julijanskim in gregorijanskim koledarjem, poskuse napačni julijanski koledar zameniti z gregorijanskim, ter obrazložil važnost te preosnove v znanstvenem oziru, njeno veliko korist v praktičnem življenju za meteorologijo, statistiko, trgovstvo, medicino, pravdoznanstvo, vojaštvo in za potovanje. Omenjal je ovir in težav, ki so velike in raznovrstne v verskem, politič-

lijanskega koledarja bi bil storjen velik korak za zblizanje slovenskih narodov katoliških in pravoslavni, vzlasti bi pridobila ta ideja solidarnosti veliko moč mej prostim narodom, kateremu vzlasti razlika v koledarju, razlika v dnevih praznikov kaže velik razdor mej vzhodom in zahodom. Vsak katoličan, vsak znanstvenik, vsak Slovan zato z veseljem pozdravlja resne poskuse, s katerimi se zadnja leta peča posebna za to odločena komisija v Peterburgu. Veliki dogodki, ki se pripravljajo na vzhodu, morda preje, nego mislimo, odstranijo velike ovire, ki se ustavljajo preosnovi julijanskega koledarja.

Javni shod konservativnega obrtnega društva se vrši jutri dne 2. februarja t. l. v Hafnerjevi pivovarni na Sv. Petra cesti št. 47 ob 1/3. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo deputacije pri knezoškofu radi gradnje škofovih zavodov. 2. Sprememba obrtnega reda v državnem zboru in krošnjarskega zakona. 3. Prisilna delavnica in ljubljanski obrtniki. 4. Raznoterosti. — Društveni odbov povabil je kranjske državne poslance, kateri so v obrtnem odseku na Dunaju, ti so gg.: Dr. Krek, J. Kušar in Vencajz. — Shod je velike važnosti; gospodje obrtniki, pridite mnogo-brojno! Sprememba obrtnega reda, — to je tisto pereče vprašanje, od katerega je obrtno vprašanje odvisno. Pridite in povejte Vaše želje! Govorilo se bode svobodno. — Udeležte se gotovo! — V združenju je moč. — Ivan Kregar, t. č. predsednik. — Fran Zan, t. č. tajnik.

Shod posestnikov. Včeraj zvečer je imelo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani občni zbor v vrtnem salonu hotela pri »Maliču«. Došlo je na zbor 31 posestnikov in 3 posestnice. Udeležence je pozdravil predsednik g. dr. Vinko Gregorič slovenski in nemški. Dejal je, da je potrebno združenje posestnikov v sedanjem času, ko uživa stan posestnikov več dolžnosti nego pravice. Položaj hišnih posestnikov je v našem mestu sosebno poostrela potresna katastrofa. Izogiba se društvo politike pri svojem delu. Doslej je pri društvu 290 hišnih posestnikov, ki zastopajo 362 hiš. Za pololetno dobo, menil je govornik, je to zadostno število. V Ljubljani je 1400 hiš in 1200 hišnih posestnikov. Opozarjal je na l. 1901., ko bo vlada zahtevala nazaj potresno posojilo. Že sedaj je v Ljubljani 11 milijonov v knjiženega dolga. Hiša donaša posestniku dve in dve četrtini odstotkov. Pri vračanju potresnega posojila bo treba nujnih olajšav. V ta namen bo društvo prirejalo shode. G. Vaso Petričič je hotel vedeti, v katerih jezikih društvo odpošilja uloge, ker se čuje, da je slovenski jezik pri društvu manj v rabi, nego mu pristaja. Predsednik je odgovoril, da na vlado in dež. odbor dvojezično, na magistrat dvojezične in slovenske. G. Kirbisch, ki je že dolgo let v Ljubljani, je zahteval, da se mu mora Petričičeva interpelacija povedati nemški. Ugodilo se mu je. — Društvo je imelo stroškov 991 gld. 73 kr. in dohodkov 753 gld. 50 kr., torej nedostatka 237 gld. 63 kr. Pregledovalcem računov so bili izvoljeni gg. Knez, Hudo-verniki in Trček. Iz odbora sta letos izstopila dr. Tavčar in Petričič, ki sta bila zopet voljena. Namestu odstopivšega Slovenca g. Jegliča pa je bil voljen pristaš nemške stranke. Sedaj imajo Nemci odločilno besedo v odboru. Sklene se, pobirati dosedanje udnino: od 500 gld. čistega dohodka 1 gld., od 500—1000 gld. 2 gld., od 1000—1500 gld. 3 gld. in od svote, ki to število presega, 4 gld. G. Kirbisch je želel, da odbor preskrbi natančni, skupni hišni red. Predsednik je odgovoril, da ga ima odbor že izgotovljenega. Dalje je želel gosp. Kirbisch, naj odbor določi, kaj mora napraviti stranka, ako ji hišni posestnik izroči stanovanje v dobrem stanu. G. Trček je želel, da bi odbor v društvenem lokalu nabiral oglase praznih stanovanj, pa še po nekaterih drugih krajih mesta. Doslej vsak posestnik pribije oglas na hišna vrata, a strankam je mučno iskati takih oglasov. Tudi inseriral naj bi hišni posestniki skupno, kar bi manj veljalo. Na interpelacijo gosp. Ludviga je odgovoril predsednik, da bo izdal odbor navod glede najemniških knjižic.

strankam, ki o določenem terminu niso plačale stanovanja. Cule so se dalje razne pri- tožbe o vodoštevcih mestnega vodovoda. Razni hišni posestniki so jih že parkrat pre- plačali, a še niso njihovi. Preskrbelo naj bi se vsaj, da bi se od onih vodoštevcev, ki so plačani, ne pobirala letna najemnina 7 gld. 20 kr. Koncem običnega zbora se je zahvalil g. Dreise g. dr. Gregorič za po- žrtovno delo. Želel je, naj bi bil še v od- boru, da si ne bo več predsednik. Dr. Gre- gorič se je zahvalil, češ, da bo še nadalje rad delal. Tak je bil občni zbor. Naravnost presenetila nas je pa vest, da odbor, »ki noče biti strankarski«, z odločilnimi nemškimi glasovi hoče na čelo društva postaviti dr. Tavčarja.

Musica sacra. V stolni cerkvi, jutri 2. febr. pontifikalna maša ob 10. uri: De- veta instrumentalna maša, zl. Moric Brosig, graduale A. Foerster, offertorium dr. Fr. Witt. — V mestni cerkvi sv. Jakoba velika maša ob 9. uri: Missa in honorem sanctae Caeciliae v B. dur zl. J. B. Benz, graduale Suscepimus zl. Ant. Foerster, offertorij Dif- fusa est zl. M. Brosig.

Blagoslovljenje delavskih hiš »Slov. del. stavbinskega društva« v Vodmatu se bo vršilo prihodnjo nedeljo ob 4. uri popoldne.

S Prema. Od dne 14. do 21. janua- rija t. l. so imeli na Premu č. gg. jezuitje Fran Doljak, Jakob Vrhovec in Al. Žužek sveti misijon. Ljudstvo se ga je prav pridno udeležilo, čeravno je bila od začetka precej huda burja. Prostorna cerkev je bila polna vernega ljudstva. Obhajancev je bilo 1500. Prišli so tudi ljudje iz sosednjih far, ker domača fara šteje nekaj čez 1800 duš. Bog živi in ohrani vrle gg. misijonarje in jim povrni njih obilni trud za njihove temeljite in vnete govore!

Letošnje premembe v garnizijah. Batalioni polkov štev. 7, 17, 47 in 87 v Ce- lovcu, Ljubljani, Mariboru in Celju bodo nadomeščeni z batalioni istih polkov iz nji- hovega glavnega stana.

Umrl je 30. januarja v Zadru č. g. Šimen Karolnik, vpokojeni duhovnik tr- žaško-koperske škofije. Rojen je bil v Kam- niku dne 23. oktobra 1822, posvečen 11. av- gusta 1850. Priporoča se č. gg. sobratom v molitev in spomin.

Socijalni demokrati — železničarji. Ravnateljstva pruskih in saksonskih držav- nih železnic izdala so ravnokar stroge ukaze, v kojih prepovedujejo vsem uslužbencem vstop v socijalno-demokratska društva, ude- ležbo takih shodov in razširjanje lista »Weck- ruf«. Uslužbenec, koji bi se ukazu protivil, odpustiti je brezpogojno in takoj iz službe. Vedni službeni neredi prisilili so ravnatelj- stva navedenih železnic do takih naredb, kajti, kakor pravi, ni bilo več dvoma, da so- cijalna demokracija vzbuja nezadovoljnost med uslužbenci. Služba pri železnicah za- hteva red in pokornost in ravno tukaj je disciplina gotovo prvi pogoj, da se odvr- čajo nezdore. Tudi pri nas se čutijo slabe posledice socijalno - demokratske gonje. Že večkrat smo čuli britke tožbe, kako surove opazke morajo brez vsacega povoda čuti potniki-duhovniki od brez dvojbe socijalno demokratskih uslužbencev. To se ne more mirno trpeti. Način, kakor piše »Eisenbah- ner«, pa mora tudi sicer pri nas omajati ves službeni red. Ne tajimo, da je najprej dolžna železniška uprava, vzlasti pri južni železnici, vpoštovati upravičene zahteve svojih usluž- bencev; a pravico pa ima z ozirom na var- nost prometa skrbeti, da se socijalno-demo- kratski nazori pri osebju ne bodo kazali v službi.

Gospodarska zveza in kmetaki stan. Vsak kmetaki gospodar, ki se sprejme kot član v Gospodarsko zvezo, uživa zlasti sledeče ugodnosti: 1. dobiva brezplačno naš list »Narodni gospodar« — ki sicer stane 4 K letne naročnine; 2. v vsaki zadevi svo- jega gospodarstva se sme obrniti do Gospo- darske zveze za svet in ga dobi brezplačno; to velja tudi v kmetijskega go- spodarstva tičočih se pravnih zadevah; 3. kmetaki gospodar, ki je v denarnih stis- kah, sme se obrniti do Gospodarske zveze za pomoč; zveza mu proti primerni, naprej določeni odškodnini, če je sploh mo- goče, vse uredi, zlasti tudi vse potrebne zemljeknjižne izpeljave itd.; 4. član, ki zvr-

šilne prodaje posestva ne more več odvr- niti, se obrne do Gospodarske zveze in ista, če le mogoče, posestvo kupi na dražbi in je izroči prejšnjemu posestniku ali pa ka- kemu članu njegove rodbine proti pri- merni najemščini in tako, da tekom let prejšnji posestnik postane zopet lastnik svojega posestva; 5. vsa- kovrstne kmetijske potreščine, zlasti umetna gnojila, orodje, stroje itd. član-kmetovalec lahko naroča in dobiva pri Gospodarski zvezi, kjer se bode skrbelo, da dobi dobro blago za primerno ceno; 6. ravno tako se član- kmetovalec lahko obrne do »Gospodarske zveze«, da mu pomaga kmetijske pridelke kolikor mogoče ugodno razpeščavati. To so nekatere poglavitne ugodnosti, katere ima kmetovalec, če pristopi kot ud k Go- spodarski zvezi. Vsakdo mora izpredvideti, da so to take ugodnosti, da pač noben zaveden kmetovalec ne more opustiti tega pristopa. Kako se pristopi »Gospod. zvezi«? Kme- tovalec pristopi »Gospod. zvezi« kot redni član. V ta namen ima prvo leto, toraj ob vstopu, vplačati: 1. opravični delež v znesku 2 K, pristopnino v znesku 1 K, letni upravni prispevek 2 K, skupaj 5 K. Nadaljna leta pa bode imel plačati samo po 2 K ali 1 gld. letnine i. s. vsako leto najpозnejše do konec meseca januarja. Delež v znesku 2 K ostane lastnina člana in dobi ta znesek, če iz društva izstopi, nazaj. Kmetovalec, ki želi pristopiti, naj toraj po poštni položnici ali pa nakaznici doloži Gospodarski zvezi znesek 5 K = 2 gld. 50 kr. s pristavkom, da želi pristopiti kot redni član. Vse drugo potem izve neposredno od Gospodarske zveze.

„Narodni gospodar“

Štajerske novice. V Mariboru kon- čajo na srednjih šolah prvo poletje dne 10. februarja. — Naučno ministerstvo je dalo za šesti razred tamošnje gimnazije pravico javnosti. — Ruski car je gim. prof. v Pav- logradu, Dom. Pascoulo, podelil viteški red sv. Stanislaja. Dominik Pascoulo je rojen v Slov. Bistrici. — Licencovanje žrebecv se bode vršilo 23. febr. v Lipnici, 24. febr. v Ljutomeru, 27. febr. v Ptuj, 28. febr. na Zidanem mostu. — Župnijo v Rajhenburgu je dobil č. g. Jos. Cerjak, farni vikarij v Ma- riboru.

Koroške novice. Potovalni učitelj G. Šumi je imel slovenska predavanja: dne 14. jan. v Št. Kancijanu in dne 21. jan. na Brdu ob Zili. Predavanja so bila dobro obiskana. — Ravnatelj kemičnega poskuše- vališča v Celovcu dokazuje v nekem članku, da so malone tričetrtinke, t. j. 72,5% mleka, ki se prodaja v Celovcu, ponarejene in to na razne načine. — V stalni pokoj je stopil nadučitelj g. Jan. Lah Podkloštrum. — Provizorični učitelj g. P. Košier v Cr- nečah je imenovan za šolskega voditelja ravno tam. — Dne 21. jan. je bil posestnik Kolweis p. d. Stuk v Svincu na plesu. Ko je šel po stopnicah, je padel tako nesrečno, da je kmalu potem umrl. — Razpisano je mesto nadučitelja v Podkloštru do 25. febr. Zahteva se znanje slovenščine. — V okrajni šolski svet Celovec okolica so izvoljeni za 6 letno dobo: J. Doujak, župan v Borovljah; J. Oremus, župan v Žrelcu in dež. posl. Fr. Huber, torej sami liberalci. — V Porečah ob vrbskem jezeru bodo zidali nov vodovod za celo vas.

Iz Velikovca, dne 29. jan. Posebne vrste ljudje so naši p. t. Velikovčani. Kakor svoj čas židje okoli zlatega teleta, plešejo ti naši pra-Nemci z dobrimi slovenskimi imeni okrog — nemškega radikalizma. Kazati svoje nemštvo povsod in vselej, — to je cilj in konec vsega njihovega početja! Kaj čuda potem, da jim niti znani njihovi dež. po- slanec Plavec ni več dosti — radikalen! Pozvali so ga na račun, a prav slabo se jim je obneslo! Imeli so razne pomisleke zoper njega, a poslanec jih je v vsem vgnal v kozji rog, jim dokazoval, da takega poslanca — niti vredni niso itd. Uzrok napadom na imenovanega pa je bilo le to, ker nekatere velikovške pravečtone skomina — po po- slanskem sedezu!

Koroška c. kr. kmetijska družba se bo preosnovala. Vlada je potrdila prena- rejena pravila. Sedaj bodo po vseh podru- žnicah nove volitve in podružnice se bodo dne 11. marca združile v okrajne zveze. Le te imajo potem voliti zastopnike za glavni zbor, ki bo dne 28. marca. Vsa uredba meri na

to, da si dosednji gospodarji kmetijske družbe ohranijo tudi še znanprej svojo pre- moč in veljavo v družbi in v tem tudi še marsikaj — drugega!

Iz celovške škofije. Preč. g. dekan v Šmohoru, monsg. Jož. Fric, je zopet hudo zbolel in je v bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu. — Župnijo Kamp je dobil ta- mošnji provizor, č. g. Avg. Križaj. — Pre- stavljena sta č. gg. kaplana Al. Mlinar iz Marije na Jezeru v Dobrovas in Mat. Tre- pal iz Dobrovasi k Mariji na Jezeru.

Skladišče v Sinčevsi. Do novega leta se je sprejelo žita v Velikovcu in v Sin- čevsi skupaj: pšenice 26.430 kil, rži 13.272 kil, ovsa 114.343 kil, leče 20.710 kil, fižola 5804 kile, detelje 3177 kil, ječmena 1581 kil, grahovice 842 kil, volne 322 kil, hajde 7088 kil Na to blago se je posodilo skupaj 15.037 gld., in sicer pride na Velikovec sv.šta 8401 gld., na Sinčevs 6636 gld. — Promet je še neznan, a spominjamo se vendar sme- jaje se poročila, ki ga je imel nedavno libe- ralni list »Frei Stimmen« iz Velikovca: »das Resultat, ein Paar Metercentner Hafer, war kläglich genug.« O vspehih zdaj še ne go- verimo, veseli nas, da imamo že čez 300 udov. Skladišče bo svojim udom priskrbovalo tudi pristna vina, ter je v ta namen stopilo v zvezo z »vinogradniškim društvom« v Ljubljani.

Za protestantsko cerkev v Beljaku se je razvila agitacija po nemških listih. Zbrati je treba apostolom nemštva 30.000 gld. V Beljak so že dobili protestantskega vikarija iz — Pruske.

Italijanska samopašnost. Kakor smo že ob kratkem omenili, je predzadnjo nedeljo v Gradišču poleg Gorice italijanski poslanec dr. Verzeznassi razvijal svojo dr- žavniško modrost. Trdil je mej drugim, da Nemci branijo le svoj obstanek proti slo- vanskemu zatiranju. Zato Italijani podpirajo Nemce. Verzeznassi je odobral nemško, a grajal češko obstrukcijo. Povedal je tudi, da so on in tovariši že od grofa Badenja dobili zagotovilo, da ne bode ustregel slo- venskim in hrvaškim zahtevam. Konečno se je Verzeznassi pritoževal, da namestništvo pošilja tržaškemu magistratu le nemške do- pise. No, v tem oziru moramo pritrditi Ver- zegnassiju, ob enem pa ga opozoriti, da tr- žaški magistrat slovenske vloge kratkomalo odbija. Zanimivo pa je posebno zagotovilo Badenijevo, o katerem smo že svoj čas ob- širneje pisali. Tudi grof Thun ni zapustil onega stališča avstrijsko-italijanske zveze. In to je, kar nam podira vsako upanje, da bi sedanja vlada zapustila izvoženi tir. — Mi- nolo nedeljo pa so v Trstu zborovali itali- janski poslanci in več zaupnikov. Zborovanje se je sicer vršilo za zaprtimi vrati, vendar pa je prišlo v javnost, da hočejo, naj bi vlada proglasila italijansko za uradni jezik v Primorju in Dalmaciji. Tako, italijanski prvaki so menda predpustne seme.

Baron Dipauli je bil s svojo soprogo in hčerjo minolo nedeljo v Rimu od sv. očeta vsprejet v avdijenci. Sv. oče so, kakor zatr- juje baron Dipauli, popolnoma zdravi. Tudi kardinal Rampolla je barona Dipaulija vspre- jel jako prijazno.

Iz Naklega. 25. jan. t. l. je tukaj umrla gospodična Frančiška Pavlin večkrat prevedena s sv. zakramenti, iz znane spo- štovane rodbine Pavlinove v 43. letu njene starosti. Bila je pobožna, posebno do ubogih usmiljena, lep izgled vsem tovarišicam, zato je bila njena smrt vesela, smehljaje se je poslavljala od svojih domačih in svojih pri- jateljic. Naj v miru počiva!

Sreča v nesreči. Iz Koprivnika pri Kočevji: V nedeljo 28. t. m. ob 7. uri zvečer šel je gojzdni varh kneza Karl Auersperga Janez Hudolin iz gestilne Neče Wuchse v Koprivniku, okraj Kočevje, v kake tri ure oddaljeni gozd Hornwald, kjer je bil takrat nastavljen. Na potu kakš tri četrt ure od Koprivnika je pa vsled na novo padlega snega izgubil v temi pot, potem je pa kakih pet ur brodil vedno po jednom kraju, dokler ni popolnoma onemogel. Kakor je pozneje povedal, so obe nogi popolnoma odpove- dale in je vsled onemoglosti v sneg padel, pogledal je še na uro, bila je ravno 11 po- noči, in potem je pa zgubil zavest. Drugo jutro okoli 7. ure našel ga je pa jeden hlapec v snegu na kolenih in popolnoma zmrznjenega. Hlapec objavil je brž vse pri-

orožnikih v Koprivniku. Orožniški postaje- vodja Jožef Bajer šel je brž s sanmi na lice mesta in potem pripeljal ponesrečenca po- polnoma zmrznjenega brez vsakega zna- menja življenja v Koprivnik. Tam je vrli orožnik vse poskusil ga zopet spraviti v življenje, in res po triurnem neprstanem drgnjenju s snegom odprl je ponesrečenec zopet oči v začudenje vseh navzočih, ki so rekli, da je vsaki trud zaman. Bogu in vr- lemu orožniku se ima zahvaliti, da je mož, ki je celih devet ur bil popolnoma neza- veden, sedaj že precej okreval.

Iz Tržiča smo dobili pismo od obč. odbornika gosp. Bartolotti-ja, v katerem nas prosi popraviti, da on ni nemški nacijonalec, kakor se je nam sporočalo in smo mi to objavili dne 26. t. m.

Vojaški nabor se vrši v Litiji 27. in 28. in v Višnji gori 30. aprila ter 1. maja.

Zahvala. »Kršč. soc. železničarsko dru- šstvo« v Ljubljani se tem potom najuljudneje zahvaljuje vsem društvenim prijateljem, ka- teri so kaj pripomogli, da se je društvena veselica tako lepo in častno izvršila. Posebno se zahvaljuje preč. gosp. darovateljem kras- nih dobitkov, »kat. društvu pomočnikov« v Ljubljani in g. A. Sachs za krasno petje, dramatičnemu in tamburaškemu odseku »kršč. soc. zveze« za njihovo pomoč.

Delavska posredovalnica. Službe i šče jeden delavec, ki bi bil zelo pripraven za kako tiskarno ali raznašalca; vsprejme tudi drugo delo. Spričevalo izborna. Gospodična želi ustopiti v službo, bodisi v kaki proda- jalnici kot blagajničarica ali pa sicer v kako drugo primerno službo. — Pasarski pomoč- nik išče službe. — V službo se sprejme trgovskega pomočnika v trgovino z delika- tesami. Plača 30 gld. mesečno in vse prosto. — Oglasila vsprejema delavsko tajništvo Ka- toliški Dom vsaki dan od 8—1 ure.

Prekanjeni prisiljenec. Neprosto- voljni gost ljubljanske dež. prisilne delav- nice Damberger se je oni dan upijanil ter povzročil kraval pri zgradbi Supančičeve hiše na Rimski cesti. Kaznovan je bil s te- mačnim zaporom. V temi mu je postalo dolgčas. Da bi prišel v bolnico, se je obesil, a tako, da je bilo popolnoma izključeno, da bi videl drugi svet. Pazniki so ga dobili torej še živega ter ga izročili bolnici.

Prijazen mož. Miinarski hlapec Kruš- nik je svojo ženo na Starem trgu štev. 28 tako pretepel, da ga je morala policija iz stanovanja aretovati.

Huda Ljubljancana. Delavca Logar in Ravnikar sta včeraj po vsej sili hotela nabiti nekega mestnega policijskega stražnika. Stražnik pa je razvil svojo moč ter ju vklebil. Obtožena sta sedaj javnega nasilstva.

Premeten slepar in morilec je stal včeraj pred graškimi porotniki. Mož se je predstavljaj kot Samuel pl. Edelny, ter je kot tak »kupil« posestvo gospe Ane Poglayen v okolici Slov. Bistrice za 115.000 gld., ne da bi dal krajcarja. 49.150 gld. se je nalo- žilo na hipotekarični dolg, 66.000 gl. pa bi moral mož plačati v obrokih po 5000 gld., kar pa seve ni storil. Tudi trgovce je ogo- ljufal za živež, da je »nobel« živel na po- sestvih v Slov. Bistriški okolici. Končno je pričel prodajati iz posestev les ter svote spravljaj zase. Pravo ime sleparja je Samuel Grünbaum. Mož je pred leti umoril nekega svojega znanca, ga razmesaril in takega pre- oblekel v svojo obleko. Pustil ga je potem agnoscirati za »Samuela Grünbauma«, da bi dobil zavarovalnino 15.000 gld. Nesramni žid je dobil 8 let težke ječe.

Obesil se je posestnik Ign. Lončar z Brega pri Križih pri svojem gospodarskem posloplju. Našli so ga 28. m. m. zjutraj mrt- vega.

* * *

Madjarska ljubezen do dinastije. Peštanski listi poročajo: Gojenci Ludovikove akademije so doslej pri slovesnih prilikah peli: »Bog ohrani«, v madjarskem prevodu. Od novega leta pa pojo Kötcsseyovo himno, v kateri ni besede cesar ali kralj. — Tržaška »Edinost« pa poroča: »Te dni je bil v našem uradništvu neki Ljubljancan. Ta se je vozil z nekim Madjarom, ki je potoval v Transval. Prepirla sta se o avstrijski in ogerski poli- tiki. Madjar se je konečno ujezil rekoč: Ka- dar pobijemo kramarske Angleže v Afriki, tedaj pridemo nazaj in bomo vihteli sablje proti Avstriji.«

šel za trenotek nazaj ter vrgel Ljubljancu na svoj podčastniški parte-apée z besedami: »Tu imate znamenje vašega cesarja; jaz ga ne potrebujem in ne maram več — vi pa morda imate otroke.«

Poroča cesaričinje - vdove Štefanije. O cesaričinji vdovi Štefaniji poročajo današnji listi, da se poroči meseca marca z grofom Lonyayem. Cesar ji je dovolil. Grofica Lonyay bode vsako leto nekaj tednov stanovala v bližini Dunaja v vili, katero je te dni kupila. Naslova »kraljeva visokost« ji njen oče, belgijski kralj, noče pustiti. Dunajski dvorni krogi sedaj posredujejo, da se sprijazni z ženitovanjskimi mislimi svoje hčere, ki na vsak način hoče postati žena grofa Lonyaya.

Princ v samostanu. V Pragi je vstopil v samostan benediktincev 20letni princ Adolf Jurij Liechtenstein, sin člana gosposke zbornice kneza Alfreda Liechtensteina.

Berolin pomorsko mesto. Nemška vlada se je ravnokar odločila za zgradbo kanala Berolin-Stettin. Berolin bode dobil veliko pristanišče.

Samomori otrok. V Berlinu se je od l. 1883. do l. 1895. usmrtilo 467 otrok in sicer 376 dečkov in 91 deklic. Sad »napredka«.

Prevelika sreča. V Uj Savre živi starka, ki je tekom svojega življenja zrla izredno pomnožen svoj zarod. Ta sreča obsega 238 unukov in prauukov. Ime starki je Katarina Hauk ter je še vedno pri najboljšem zdravju.

Devetletna morilka. V Pasavi na Bavarskem se vrši senzacionalni proces. Glavna oseba v pravdi je devetletna krojačeva hčerka Nežika Aigner. Po naročilu svojega očeta je zvalila v gozd otroka neke znane rodbine ter tam toliko časa bila po glavi, da je otrok zdihnil. Krojač je hotel zapreti z umorom otroku usta, da ne pove o njegovih nenravnih činih.

Društva.

(Veselica kršč. soc. železničarskega društva v Ljubljani.) To vrlo društvo je priredilo v nedeljo dne 28. prosinca ljubljanskemu občinstvu lep zabaven večer. Dvorana je bila polna. Pevci »Kat. društva pomočnikov« pod vodstvom g. A. Sachsa so zapeli več lepih narodnih pesem, posebno je ugajal »venček narodnih pesmi«. Tamburaši »Kršč. soc. zveze« so tudi pokazali občinstvu mnogo lepih uspehov. Posebno pozornost je pa vzbujala veseliga »Zamujeni vlak«. Posebno dovršen je bil Peter (g. Pirnat). Njegovo naravno komiko smo že večkrat videli na odru »Katoliškega Doma«, toda take dovršenosti nam še ni pokazal, kakor ta večer. Od njega pričakujemo še mnogo. Uradni sluga (g. Habič) se je vrlo dobro obnesel. Vse drugo dramatično osobje je hvalno rešilo svojo nalogo. Dopadalo nam je tudi drugo dramatično osobje, le krčmar se je zadnjič pri »zvezini« veselici bolje obnesel nego ta večer. Po igri so predstavljali društveniki »Katol. društva pomočnikov« zanimiv komični prizor »Kuharja«, kateri je vzbudil pri občinstvu mnogo smeha. Nazadnje je bila še tombola, katera je marsikomu prinesla kak lep dar. Želimo, da nam to vrlo društvo »Kršč. soc. železničarjev« priredi še mnogo takih večerov.

(Društvo čebelarjev.) 25. t. m. vršil se je v Ljubljani občni zbor »Slovenskega čebelarstva«. Izredno mnogobrojna udeležba je pokazala, kako zelo se društveniki zanimajo za svojo stroko. Predsednik g. Črnagoj je z vspodbudnimi besedami otvoril zborovanje, potem pa, kot namestnik č. g. Mekinca, bivšega tajnika in blagajnika, opisal delovanje društvenega odbora ter podal račun o društvenem premoženju. V trenutku se kaže nekaj primanjkljaja, ki se bo pa do konca leta gotovo spremenil v prebitke, ker se društvo prav dobro razvija, tako, da je bilo 2. januarja že 534 udov. Po blagajnikovem poročilu, sta se velila dva pregledovalca računov in novi odbor. Predsednikom je bil izvoljen zopet g. Fr. Črnagoj, podpredsednikom g. Hinko Likar, odborniki gg.: Gašper Bizjan, J. Kunovar, Peter Pavlin, Gustav Pučihar in Anton Znidaršič; urednik društvenega glasila »Čebelar« ostane Francišek Rojina. Po volitvi so bili zelo zanimivi pogovori o čebelarstvu in posvetovanja, kaj naj ukrene v tekočem letu odbor, da se povzdigne slovenska čebeloreja. Udnina je 1 glid. in vsak ud dobi društveni list brezplačno. Ker je to društvo za čebelarje največjega pomena, zato je želeli, da bi se društvo vedno bolj razvijalo. Udnina naj se pošilja g. Fr. Črnagoju, nadučitelju na Barju pri Ljubljani.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo. Gospod Karol Pollak, trgovec v Ljubljani, 50 K. — G. J. Zupan, kurat v Št. Petru, 10 K. — G. Ivan Soukup, župnik na Gori pri Idriji, 4 K. — Neimenovana gospa v Ljubljani za januarij 6 K. — G. J. Kunaver, župnik na Golem 10 K. — A. U. 10 K. — Gospod J. Brence, župnik v Preski, 3 K. — G. Jurij Jelenc, zadr. pom. v Česnjici v proslavo odlikovanega 3 K. — El. P. 4 K. — Gospod A. Jamnik, župnik v Sorici, 10 K.

Bog plačaj!

Posamezne številke „Slovenca“

v Ljubljani

so na prodaj

razun v upravnistvu lista Kopitarjeva ulice 2, še v naslednjih trafikah tobaka:

Pred škofijo št. 13, pri g. Štefetu; na trgu sv. Jakoba št. 6, pri g. Gr. Podrekarju; na Dunajski cesti št. 14, pri g. Fr. Blažu; na Rimski cesti št. 20, pri g. Jos. Sušnik.

Telefonska in drzajavna poročila.

Rim, 1. februarija. (C. B.) Kardinal Jacobini je umrl.

Madrid, 1. februar. Tu je do 5000 oseb zbolelo za influenco.

Carigrad, 1. febr. Italijanski poslanik je vložil pri vladi ultimatum, v katerem zahteva naj se do prih. srede izroči neka italij. mladoletna deklica, ki so jo Turki odvedli v sultanov harem, sicer se pretrga diplomatsko razmerje.

Vojska v Južni Afriki.

Položaj na južno-afriškem bojišču je po besedah vrhovnega poveljnika Roberta sicer še vedno nespremenjen, a general Buller bo, kakor sam trdi v dnevnem povelju na svojo armado, kmalu poskrbel za to, da se spremeni in sicer na korist Angležev. Mož namreč pravi, da je bil najnovejši poraz njegove armade pri Spionskopu le »ključ« za osvobodjenje Ladysmitha, kamor dospe general s svojimi v teku jednega tedna. Ker je Buller izgovoril te upov polne besede takoj po vrnitvi čez reko Tugelo, smemo pričakovati prijetnega iznenadenja za Angleže že v nedeljo ali pa vsaj prve dni prihodnjega tedna. Seveda general dosedaj še noče objaviti svojega načrta, ker bi ga mu takoj zopet prestigli burski kmetje, ima ga pa že izgotovljenega in se sme zanesti nanj, ker sicer bi, človeško soditi, ne mogel s tako gotovostjo trditi, da bo čez par dni gostoval pri tovarišu White v Ladysmithu. Doslej pa treba seveda čakati, da se položaj spremeni.

Ob južno-oranjski meji so se pa vendar le že nekoliko spremenile razmere. Pri Collesbergu je namreč burski general Delarey minuli četrtek prav dobro naklestil Angleže, ki imajo ogromne izgube.

Bruselj, 1. februarija. Transvalski poslanec Leyds je bil v Parizu, Berlinu in Peterburgu zaradi Delagoabai ter prosil posredovanja za slučaj, da si jo Angleži polaste. — Vest angleških listov, da sta tovarna za smodnik in arzenal razrušena, je izmišljena.

London, 1. febr. Ministerski svet je razmotrival o mobilizaciji mornarice, a ni prišel do sklepa. Sklenilo se je le, da 8. divizija ne odide na bojišče, dokler ni druge varnosti za angleško obrežje.

London, 1. februar. Iz Kimberleya poročajo 26. m. m.: Vse angleške podanike v Barkly-West so Buri pozvali v vojsko, sicer bodo kaznovani. S tem pridobe kakih 300 Angležev.

London, 1. februarija. Reuterjev urad javlja iz Spearmanscampa 27. m. m.: Ko je angleška baterija 24. m. m. došla v drago odkupljeni Thabamazama, jo je prijel sovražnik od treh strani z granatami. Takoj sredi noči se je baterija morala umakniti. Angleška izguba je velika. Sanitetni vojaki so imeli celi dan opraviti z ranjenci. Sovražnik je z majhnimi oddelki zasedel holma.

Pretorija, 1. februarija. Iz Colesberga poročajo 27. m. m.: Poveljnik

Delarey je v četrtek napadel večji angleški oddelek ter ga premagal. Angleška izguba je velika. — General Grobler poroča, da se je zjutraj istega dne bil vroč boj. Pomagal mu je Schömann. Angleži so se morali umakniti z veliko izgubo. — Streljanje na Ladysmith se nadaljuje.

Zaročenca.

(I promessi sposi.)

Milanska povest iz sedemnajstega veka. — Laški spisal Alessandro Manzoni, prev. I. B.—č.

(Dalje.)

Pretehtavši dobre in slabe razloge za tak ali tak sklep, zdi se mu še najbolje, da gre sam pred don Rodriga ter ga s prošnjami in s strahotami, ki ga čakajo v onem, pa morda tudi že v tem življenju, odvrne od sramotne nakane. Tem potom bi se dalo vsaj bolj natanko spoznati, kako trdovraten da je pri svojem gnusnem naklepu in lahko bi se poižvedelo kaj več o njegovih namerah in se po tem ravnalo.

V tem, ko menih tako premišljuje, prikaže se mej durmi Renzo, ki ni mogel strpeti doma iz vzrokov, katere vsakdo lahko ugane. Videč meniha zamišljenega in ker mu ženski namigneti, da naj ga ne moti, obstoji molče na pragu. Ko oče Cristoforo privzdigne glavo, da bi razodel svojo nakano ženskama, zapazi ga ter ga pozdravi z navadno prisrčnostjo, katero je še povečalo pomilovanje.

„Ali sta Vam povedali, oče?“ vpraša Renzo, z ginjenim glasom.

„Žalibog; in radi tega sem tukaj.“

„Kaj pravite o tem lopovu?“

„Kaj naj rečem o njem? Saj ga ni tu, da bi čul! Kaj bi koristile moje besede? Pravim pa tebi, dragi Renzo: zaupaj na Boga in Bog te ne bode zapustil.“

„Blažene vaše besede!“ vsklikne mladenič. „Vi niste eden izmed onih, ki ne dajo nikdar prav ubožcem. Toda gospod kurat in pa oni doktor izgubljenih pravd...“

„Ne vleci zopet na dan tega, kar te samó brez potrebe vznemirja! Jaz sem ubog menih. A ponovim ti, kar sem uže rekel tema ženskama: „Kolikor je v moji moči, jaz vas ne bom zapustil.“

„Oh, vi niste tak kot drugi posvetni prijatelji! Žlobudre! Kdo bi verjel, da... kakó so se mi rotili v boljših časih. Ej! Bili so pripravljeni, preliti za-me kri! Proti vragu samemu bi me branili. Ako bi jaz imel kacega sovražnika!... Le zini naj bi jaz, in nikdar več bi ne jedel kruha. Sedaj pa, da bi videli, kako so se potuhili!...“ Tedaj pogleda meniha v obraz, kateri je postal ves temán; zavé se takoj, da je govoril o nečem, o čemur bi bilo pametno molčati. Ko hoče stvar popraviti, zamotá in zbega se še bolj: „Hotel sem reči... ne mislim reči... to je hotel sem reči...“

„Kaj si hotel reči? Ti si začel razdirati moje delo, še predno sem se ga jaz lotil! Prav je, da so se ti še o pravem času odprle oči. Kaj! Ti si iskal prijatelj!... Kakšnih prijatelj! Ti bi te ne mogli podpirati, če tudi bi te hoteli! Zgubil bi bil skoro Onega, ki ti hoče in more pomoči! Ali ne veš, da je Bog prijatelj zatiranih, ki zaupajo vanj? Ali ne veš, da ne koristi nič revčku, čeprav pokaže kremplje? In če mu prav koristi...“

Pri teh besedah zgrabi Renza krepko za roko. Z obraza mu zasija neka svečana zamišljenost, ki pa ne zmanjšuje častitljivosti, oči se mu povesijo, tiho in kakor pod zemljo zveni njegov glas: „in če mu prav koristi... je to strašna korist! Renzo! Ali hočeš ti zaupati v Boga?“

„Oh, dà!“ odgovori Renzo. „On je zares Gospod.“

„Dobro; obljubi mi, da ne boš nikogar napadal, nikogar izzival, da se boš dal voditi meni!“

„Obljubim.“

Lucija se globoko oddahne, kakor bi se jej velik kamen odvalil od srca. Agnese pa reče: „Vrl mladenič!“

„Čujta, otroka!“ povzame fra Cristoforo, „jaz bom še danes govoril z onim človekom. Ako mu Bog gane srce in dá moči mojim besedam, dobro; če ne, poiščemo z božjo pripomočjo drugo sredstvo. Vi dva pa bodita me tem mirna: držita se doma, ogiblita

se čenč ter se ne pokažita na dan. Danes zvečer ali najpozneje jutri se zopet vidimo.“ Nato pretrga vse zahvale in blagoreke ter odide. V samostan dospé še o pravem času, da more opraviti v koru seksto (šesto molitveno uro), pojužina ter se odpravi takoj na pot proti brlogu one zveri, katero se je namenil vkrotiti.

Gradič don Rodriga je stal samotno kakor kakov stolpič na vrhu jednega izmed holmov, mej katerimi se je porazgubljalo jezersko pobrežje. Iz tega sklepa neznani pisatelj, da je ležal ta kraj (bilo bi pametneje, da bi ga nazval z imenom) nekoliko višje od domačije naših zaročencev, oddaljen od le-te kake tri milje, od samostana pa štiri.

Pod gričem, na južni strani proti jezuru, je ležala kopica kolib, v kojih so prebivali kmetje don Rodriga. Bila je to kakor majhna prestolnica njegovega majhnega kraljestva. Bilo je treba samó iti skozi to vas, da smo dobili pojem o njenih šegah in navadah. Ako smo skozi sem ter tja odprta vrata le pogledali in pritlične izbe, videli smo na stenah mešanico pušk, trobent, kram-pov, grabelj, slamnikov, mrež in sklenic za smodnik. Ljudje, katere smo lahko srečavali, so bili širokopleči, surovi hrusti z velikim šopom na glavi, zavitim v mrežico: starikavi ljudje, ki so, zgubivši zobé, bili na videz vedno pripravljeni začeti škripati z zobmi, ako jih je kdo podražil. Ženske same so bile nekako možatih obrazov in žilavih rok, ki so lahko pomagale jeziku, ako ta ni več zadoščal. Čeló na kretanji otrok, ki so se igrali na cesti, je bila videti neka razposajenost in bojevitost.

Fra Cristoforo gré naravnost skozi vas ter pride po polzevo zaviti stezici na mal prostor pred gradičem. Vrata so bila zaprta v znak, da gospod obeduje in noče, da bi ga kdo motil. Redka in majhna okna na prednji strani so bila zatvorjena z razpoklimi, od zobú časa skoro razbitimi oboknicami; bila so pa zato zavarovana z velikan-skimi železnimi drogi, v pritličji tako visoko, da bi težko segel do njih, tudi kdor bi drugemu stopil na ramena. Vladala je tu grobna tišina. Kdor bi šel tu mimo, mislil bi si lahko, da je to zapuščena hiša, ako nebi sklepal iz štirih bitij, dveh živih in dveh mrtvih, ki so bila zvonaj skladno postavljena, da tu notri bivajo ljudje. Dva velika jastreba z razpetimi perutmi in mahajočima glavama, sta bila pribita na vratih. Jeden je bil uže oskubljen in na pol razjeden od časa, drugi pa še dobro ohranjen in z vsem perjem. Dva brava sta stražila, razpoložena po klopih na levi in desni strani in pričakovala, kedaj bodeta poklicana, da pobereta ostanke z gospodove mize. Menih postane, kakor bi hotel čakati. Jeden hlapec pa se dvigne ter mu reče: „Le idite dalje, oče! Mi kapucinov ne pustimo čakati; mi smo prijatelji samostana. Jaz sem bil notri ob gotovih časih, ko bi zvonaj ne bilo posebno zdravo za-me. In če bi mi bili zaprli vrata pred nosom, godilo bi se mi bilo slabo.“ Nato udari dvakrat s kladivom po vratih. Znotraj začno lajati in tuliti psi in psički, skoro nato pa se godrnjaje pokaže star sluga. Ko opazi patra, prikloni se mu globoko, pomiri živali z rokama in besedo, pelje gosta na ozko dvorišče ter zopet zatvori vrata. Prišedši z njim v neko dvorano, pogleda ga nekako osuplo in spoštljivo ter vpraša: „Ali niste vi oče Cristoforo iz Pescarenica?“

„Prav tisti!“

„Vi tu?“

„Kakor vidite, dobri mož.“

(Dalje prih.)

„Hennebergova svila“

— le pristna, ako se dobi direktno od mene — črna, bela in barvena od 45 kr. do 14 glid. 65 kr. meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorci z obratno pošto. 1 11 11-1

G. Henneberg, tovarne za svilo, (c. in kr. dvorni založnik) v Curihu.

Umrli so:

30. januarja. Miklavž Medini, umir., prevodnik, 76 let, svetega Petra cesta 53. jetika. — Jesip Trefalt, železn. uslužbenca sin, 2 mes. Dunajska cesta 29, božjast. — Jakob Jurjovec, tiskar, 39 let, Gospodsko ulice 3, srčna hiba.

31. januarja. Milka Dabič, raznaševalca hči, 3 mes. Polanska cesta 41. božjast. — Josip Wallner, trafikant, 74 let, Marije Terezije ceste 11. vodenica.

V bolnišnici:

30. januarja. Franca Elesini, tov. delavka 23 l. deritonitis tubercul.

Cena žitu na dunajski borzi
dné 31. januarja 1900.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za pomlad . gl. 7-92 do gl. 7-93
Rž za pomlad . . . 6-88 . . . 6-89
Tursica za maj-junij . 5-27 . . . 5-28
Oves za pomlad . . . 5-37 . . . 5-38

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m, srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
31.	9. zveč.	730-1	13	sl. jug	oblačno	
	7. jut.	733-3	0-6	sl. jzh.	oblačno	7-0
	2. popol.	734-4	3-4	sl. jvzh.		

Srednja včerajšnja temperatura 16°, normale: -17°.

Zahvala. 85 1-1

Podpisana se zahvaljujem tem potom po-
vodom boleznin in smrti mojega rajnega moža
najtopleje v prvi vrsti g. dr. A. Pregel-
nu, c. kr. okraj. zdravniku v Gor. Logatecu, za
človekoljubno in v istini požrtvovalno o-skr-
bovanje mojega bolnega moža. Dalje izre-
kam srčno zahvalo vsem, ki so spremlili
dragega mi rajnega k zadnjemu počitku, so-
sežno vrlemu učiteljstvu, ki je prihitelo iz
vseh krajev, slav pevskega zboru dojenj-
loškemu, prečastiti duhovščini, sl. požarni
brambi v Gor. Logatecu itd. Ob jednem se
zahvaljujem vsem darovateljem prekrasnih
vencev in olim, ki so izrazili pismenim potom
svoje sočalje povodom smrti nepozabnega mi
rajnega.

Gor. Logatec, dné 30. jan. 1900.

Terezija Kernc.

Vsprejem takoj proti dobri plači
ščetarskega pomočnika
spretnega izdelovalca zidar-
skih čopičev.

Adolf Hauptmann

83 1-1

v Ljubljani.

Katoliška bukvarna v Ljubljani

priloga:

Missale Romanum (v obliki male pole) l. 1898, z
najnovejšimi mašami, in sicer:

1. V črnem usnji z marmor, ali rudoč obrezo K 43-20
2. V črnem usnji z zlato obrezo . . . K 44-40
3. V rudočem šagrinu z zlato obrezo . . . K 50-—

Dobiti je ta misal tudi v še finejšem vezanju.

Missale Romanum (v četvorki) l. 1898, z najno-
vejšimi mašami, in sicer:

1. V črnem usnji z marmor, ali rudoč obrezo K 36-—
2. V črnem usnji z zlato obrezo . . . K 38-—
3. V rudočem šagrinu z zlato obrezo . . . K 42-—

Dobiti je tudi v še finejši izdaji.
Cene veljajo s proprijem vred za katerokoli
škofijo. — V zalogi so misali s proprijem naslednjih
škofij: Ljubljanske, goriske, krške, lavantinske,
poreško-puljske, tržaške in ogersko-hrvatskih.

Issae pro defunctis (v obliki male pole):

1. V črnem usnji z rudoč obrezo . . . K 6-60
2. V črnem usnji z zlato obrezo . . . K 7-44

Missae pro defunctis (v četvorki):

1. V črnem usnji z rudoč obrezo . . . K 5-16
2. V črnem usnji z zlato obrezo . . . K 5-76

Za one čast. gospode, ki zaradi slabega vida
smejo vedno maševati »de Beatae«:

Missale ad usum sacerdotum caecitientium
(v obliki male pole):

1. V črnem usnji z zlato obrezo . . . K 19-20.

Dunajska filialka

Hranilne vloge na knjižice s 4%.

Menjalnica, borzno posredovanje, posejila n vred-
nostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
984 18 razvinkuliranje obligacij.

Vabilo na

OBČNI ZBOR

okrajne posojilnice v Krškem

ki bode

v nedeljo 11. marca 1900

ob 11. uri dopoldne

v združni pisarnici.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Račun načelstva in poročilo nadzornikov.
3. Volitev načelstva in nadzornikov.
4. Nasveti.

Opomba. Ako bi ta zbor (ob 11. uri) ne bil
sklepen, začel se bode ob polu 12. uri drug občni
zbor, ki sme brezpogojno sklepati.

V Krškem, dné 30. januarja 1900.

78 1-1

Načelstvo.

Lah, kovinasti, mrzel uperabiljiv, v poljubni
boji, za pozlatanje, optike, kleparje itd., je
v zalogi pri tvrdki **RRATA EBERL** v Ljub-
ljani, Františkanske ulice.

Vnauja naročila proti povzetju. 228 23 11-9

Pristne barške žlahtne
žvrgolivce kanarčke
(Klingelrolle, Hohlklingel, Hohl-
schöckelrolle, Hohlrolle, Tu, Tu
Tu-Pfeifen, Knorre), kakor tudi barške samice razpo-
lila s poštnim povzetjem in jamči za dobre pevce
in živi prihod. Kar ne ugaja, se v teku 8 dni nazaj
vzame. 57 4-3

Fran Garbas, sv. Florijana ulice 3, Ljubljana.

Ceniki so brezplačno na razpolago.

Krepek deček, sin
poštenih staršev, sprejme se takoj kot

učenec

v špecerijsko prodajalnico. — Kje. pové
upravnistvo »Slovenca«. 77 3-2

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, ka-
teri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potreb-
nega, da more sebe in druge blaziti in prav olitati),
ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti
10 kr. več, ali proti poštnemu povzetju pri **Jožefu**
Valenciću na Dunaju, III., Hauptstrasse 84,
3. Stiege, II. Stock, Th. 38.

Založnik, ozir. prodajalec je voljan vrniti denar,
ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in
čisto v treh dneh nazaj. Cena je skrajno znižana,
knjig je malo več. 1000 9

Gostilna s pekarijo

v neki večji farni vasi na Dolenjskem, z
lepimi velikimi prostori in z veliko napol-
njeno ledenico, se pod ugodnimi pogoji
daje na račun ali pa v najem.

Več pové 80 3-1

A. Kališ.

zavod za posredovanje služb
v Ljubljani, Jurčičev trg.

Pozor!

Varujte se židovske tvrdke
Weiss & Dreykurs. 84 1-1

Anton Turk,
Ljubljana.

J. Vidali,
Mengeš.

Domača umetnost!

Podobarski in pozlatarski atelje

ANDREJ ROVŠEK v Ljubljani

Kolodvorske ulice šte. 22

v hiši gospé Wessner-jeve 60 52-3

se priporoča prečastiti
duhovščini in cerkvo-
nim predstojništvom v
naročila za izvrševanje
vsakovrstnih strogo
umetniško izvršenih

lesenih

oltarjev

v raznih slogih

* kipov *

in svetniških soh

od kamena, gipsa

ali lesa itd.

Oltarne skupine

iz različnega ma-

terijala.

Priznana umetniško

dovršena dela!

Priznana pisma

so na razpolago.

Domača

tvrdka!



Kurja očesa,

trdo kožo, žulje itd. odpravi urno, brez bolečin in gotovo iz-
vrstni in v vseh nedosegljivi **Trnkoczy-jev obliž**, ki je dobil v „Fran-
čiškovi lekarni“ na Dunaju, V. 2, **Schönbrunnerstrasse 107.** Cena
60 kr., po pošti 65 kr., franko ter rekomandirano 80 kr. — po povzetju ali
še se denar (tudi v znamkah) naprej pošlje. Obliž za poskušnjo 35. po pošti
40 kr. — **Učinek z jamčen!** — Razpošljal se točno.
V Ljubljani je dobil v lekarni **Ubalde pl. Trnkoczy-ja** na
Glavnem trgu št. 4. 109 20-9

Naznanilo.

Slav občinstvu in p. n. trgovcem vlijudno naznanjam, da sem ustanovil in otvoril
čisto na novo veliko tvorniško podjetje pod firmo

I. slovenska mehanično-avtomatična tvornica tkanin in pletenin Dragotin Hribar

Ljubljana, Tržaška cesta št. 57.

Ta tvornica opremljena je z najnovejšimi stroji na roko in gonilno električno silo,
tako da mi je moč že letos izdelati najmanj 15.000 do 20.000 tucatov vsakovrstnih
nogavio od priprostih do najfinejših za gospe in gospode, otroke itd.

Izdelujem pa tudi vse druge izdelke iz volne in bombaževine, in sicer: jopiče,
obleke za otroke, rute za glavo in za ogrinjati, rokavice, štučke, telov-
nike za gospode, kakor tudi vse potrebščine za gospode bicikliste.

Tvornica postavljena je na stališče, da lahko konkurira z vsemi češkimi, kakor tudi
saksanskimi tvornicami bodi glede izdelka, kakor tudi cene.

Priporočam se gospodom trgovcem za obila naročila in zagotavljam, da bodo postre-
ženi v vsakem oziru najpoštenje.

76 3-1

Dragotin Hribar.

NB. Gospode trgovce prosim, da pri letošnjem naročevanju jemljejo ozir na gorenje
obvestilo in, ker potovalec v vzorci ne more biti hkrati povsod, počakajo, da jih obišče. Ako
kdo želi kak poseben vzorec, prosim se, da ga vpošlje, napravi se takoj protizvorec s ceno;
naročiti pa se mora najmanj 10 tucatov.

Živnostenská banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Dunajska borza.

Dné 1. februarija.	
Skupni državni dolg v notah	99-75
Skupni državni dolg v srebru	99-55
Avstrijska zlata renta 4%	99-15
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	98-95
Ogerska zlata rent 4%	98-05
Ogerska krona rent 4%, 200	94-45
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	131-80
Kreditne delnice, 160 gld.	235-—
London vista	242-25
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj	118-10

Dné 31. ja nuvarija	
20 mark	23-62
20 frankov (napoleonidor)	19-23
Italijanski bankovci	89-80
C. kr. cekini	11-39
Dné 31. ja nuvarija	
3-2% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160-—
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	210-50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97-70
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140-50
Dunavske vravnave srečke 5%	258-—

Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107-50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96-10
Prioritetne obveznice državne železnice	87-50
južne železnice 3%	69-80
južne železnice 5%	100-60
dolenjskih železnice 4%	99-50
Kreditne srečke, 100 gld.	395-50
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	350-—
Avstrijskega rudočega križa srečke, 10 gld.	42-60
Ogerskega	22-50
Budimpešt. bazilika-srečke, 5 gld.	13-50
Rudolfove srečke, 10 gld.	59-—

Saltnove srečke, 40 gld.	173-—
St. Genčis srečke, 40 gld.	—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	178-—
Ljubljanske srečke	49-—
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	124-—
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	287-50
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	77-—
Akcije južne železnice, 300 gld. sr.	24-80
Splošna avstrijska stavbinska družba	99-—
Montanska družba avstr. plan.	273-10
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	301-—
Papirnih rubljev 100	255-50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulturna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnica delniška družba

„M E R C U R“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.